

תפ"ח 30841/07-15 – מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בbara שבע
תפ"ח 15-07-30841 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד סגן נשיא השופט זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופט רץ-לו'
כבוד השופט פרידלנדר
בעניין: מדינת ישראל
הממשימה ע"י ב"כ עו"ד שלוי רוטשילד

נגד פלוני
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד נמר אלטורי

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, עם זאת אין לפרסם כל פרטי זהה ביחס למTELונות או לנאים, לרבות שםם, מקום מגוריים, מקום לימודיהם או מקום עבודתם.

השופט י. רץ-לו'

ההלו

- הנאשם הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון על פיו תוקן כתוב האישום, במספר רב של עבירות מין במשפחה (איןוס), לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) **חוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**"), ובשתי עבירות מין במשפחה (מעשים מגוניים) עבירות לפי סעיף 351(ג) בנסיבות סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) **חוק העונשין**.
- הנאשם הינו אביהן של המTELונות - ביתו הגדלוה ילידת 1998 וביתו הצערה ילידת שנת 2008 (להלן: "**הבת הגדולה**" ו"**הבת הצערה**" בהתאם). במועדים הרלוונטיים הנאשם ואימן של הבנות התגוררו יחד עמן.

אישום ראשוני

- במספר רב של הזדמנויות, במהלך השנים 2005 - 2010 או בסמוך לכך, כאשר ביתו הגדלוה של הנאשם הייתה בין הגילאים 11-7, בשעה שהייתה עם הנאשם בביתו בלבד, בעל הנאשם את ביתו הגדלוה שלא בהסכמה החופשית בכך שהחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה.
- הנאשם נהג להרים את ביתו הגדלוה בזרועותיו, לקחת אותה מהסלון אל חדר השינה שלו, שם היה מפשיט את מכנסיה ותחתוניה, מתפשט, משכיב אותה על גבה על המיטה, נשכב מעליה כשהוא עירום ובועל אותה שלא בהסכמה החופשית בכך שהיא מהדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה.
- במהלך אירועים אלו נהגה ביתו הגדלוה לבכות ואמרה לנאים כי הוא מכאי לה אך הנאשם התעלם ממנה

ומשיך במעשו. לאחר שה הנאשם היה חדל ממעשו נגגה הבת לבrhoה בritch מהחדר. במהלך אירועים אלו ותוצאה מעשו של הנאשם נגרמו למתלוננות כאבים באיבר מינה.

ה הנאשם חדל מלבצע מעשים אלו לאחר שביתו הגדולה החלה לקבל מחזר חדש כאשר הייתה כבת 11 או בסמוך לכך.

אישום שני

6. במועד שאין ידוע, כמספר חדשם לפני תאריך 8.7.15, בעונת החורף, כאשר הבת הגדולה ואמה היו בקניות והבת הצעירה של הנאשם נשאהה בבית בלבד עם הנאשם, ביצעה הנאשם בביתו הצעירה מעשים מגונים לשם גירוש סיפוק או ביזוי מיניים, בכר שהורד את תחתוניה וגרם לה לכאים באיבר מינה על ידי כר שנגע באיבר מינה באמצעות איבר מינו או באמצעות ידיו.

7. ביום 5.7.15 או בסמוך לכך, כאשר נשאהה הבת הצעירה עם הנאשם בלבד בשעות הערב, הוא נעל את דלת הכניסה לבית, הורד לה את התחתונים, השכיב אותה במיטה על הגב, מרח את איבר מינו באמצעות רוק, נשכב מעלה וחיך את איבר מינו באיבר מינה לשם גירוש סיפוק או ביזוי מיני. ביתו החלה לבכות ואמרה לנางם שהוא מכאייב לה ואף החלה להכות את הנאשם. הנאשם התעלם ממנה ומשיך זמן מה במעשו עד אשר חדל. ותוצאה מעשים אלו נגרמו לبيתו הצעירה של הנאשם כאבים באיבר מינה.

הסדר הטיעון

8. במסגרת הסדר הטיעון סוכם בין הצדדים, כי הנאשם יודה בעובדות כתוב האישום המתוקן וירושע בכל העבירות המיחסות לו בכתב האישום המתוקן. לעניין העונש הוסכם, כי המאשימה תעתר להשית על הנאשם עונש של 17 שנות מאסר בפועל והגנה תוכל לטען証據 עיניה. כמו כן, בית המשפט יתבקש להשית על הנאשם, בנוסף לעונש המאסר בפועל, עונש מאסר מותנה לפי שיקול דעתו של בית המשפט. עוד סוכם, כי בטרם יטענו הצדדים לעונש יפקיד הנאשם סך של 30,000 ₪ בכספי בית המשפט לצורך פיצוי המתלוננות, כאשר התביעה תבקש להשית, בנוסף על הסכום שיפקד, פיצויים משמעותיים עבור שתי המתלוננות, והגנה תטען証據 עיניה גם ביחס לרכיב זה. יצוין כי כדי לאפשר לנางם להפקיד את הסכום האמור נדחו הטיעונים לעונש ממש חדשניים רבים, כאשר בסופו של יומם הנאשם יפקיד סך של 15,000 ₪ בלבד, בניגוד למוסכם. אלא שב"כ המדינה בקשה שלא לדחות עוד את הטיעונים לעונש, זאת לאור עמדת המתלוננות אשר מסרו לה שהן רצויות בכל מידן שהתיק יגיע לשינויו.

9. **מתפרקן שירות המבחן בעניינו של הנאשם** עולה כי הנאשם הינו בן 50, נשוי ואב לשתי בנות - הן נפגעות העבירה בתיק זה. טרם ביצוע העבירות התגזרה הנאשם עם אשתו ושתי בנותיו ולטענתו עובד מזה מספר שנים במפעל יצור.

10. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל במסגרת משפחתיות נוקשה, בה חוותה היעדר תקשורת רגשית ודאגה לצרכיו הרגשיים מצד דמיוניים ממשמעוותיו בחיו. בנוסף נחשף להתנהגות פוגענית מצד הוריו. על רקע הדברים אלו פיתח הנאשם דמיוי עצמי נמוך ותקוד מצפוני לקוי. להערכת שירות המבחן הנאשם התקשה להתפקיד בארץ וכן נתה להתקודדות חברתיות ורגשית. הנאשם השתלב בתעסוקה יציבה אך החל לעשות שימוש לרעה באלכוהול שהלך והחריף.

עוד התרשם שירות המבחן, כי אישיותו של הנאשם אינה בשלה וילדותית בהתייחסותו למעשי השיללים, הן בעניין האלכוהול והן בעניין פגיעותיו המיניות, ככאלה הניטנים להשכח ותעלמות. ניכר כי הוא מחזיק בתפיסה מעוותת

ומאגית כלפי ילדים וככלפי בנותיו בפרט, כאשר תפיסה זו מתבטאת בין היתר בתפיסתו את בנותיו כיצורים מינימום. עוד צוין, כי ניכר שהנאים אינם מבטא תובנות באשר למצבו ולכישלו ולמעשים הפוגעניים בכך שהוא שולץ מחייב סיכון עתידיים ושולץ את הצורך בסיווע טיפול.

11. אשר לשיקוי להישנות מעשים עבריים צוין, כי העובדה שלנאים אין רקע פלילי מהוות גורם סיכון להימנעות מהתנהגות פורצת חוק בעתיד. מנגד, שירות המבחן מנה את הגורמים אשר עלולים להגביר את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. בין היתר צוין כי מדובר באדם בעל ריכוז עצמי גבוה ומנגנון שליטה עצמאיים, קשיי יסוט, ודמיות עצמאיות וגברית נמוך. הנאים בעל דחפים מיניים מגברים ומשיכת מינית לקטינים, אשר תועלה לפגיעה רבת שנים בנותיו. הנאים אינם מביע אמפתיה כלפי הסובל שגרם; נעדר תובנות לגבי מצבו והשלכות התנהגותו; עושים שימוש לרעה באלכוהול; שולץ מחייב סיכון עתידיים; בעל קושי בדיקת בדיקה עצמית ביקורתית, ונוטה להשליך את האחריות לעבירות על גורמים חיצוניים ועל האלכוהול.

כמו כן, הנאים שולץ צריך בסיווע טיפול בתחום ההתנהגות המינית הפוגענית, ומחזק במידה כי אינו ראוי להיעשן, שכן הוא מבין כי מושמות מעשייו והוא ישתנה. **כל אלו מגבירים את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.**

12. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, זאת נוכח מבנה אישיותו ואי הכרתו במצבו ובפגיעה לאחר ובצורך בבדיקה וטיפול עצמו. לעומת זאת השירות המבחן נדרש במקרה זה ענישה מוחשית ביותר אשר תחזר עבורי את האחריות לעבירות ותעביר מסר ברור באשר למשמעות מעשייו, וכן פיצוי לנפגעות.

פסקיר נפגעות עבריה

13. לאור האמור בתסקיר עצמו טובו, תוכנו, וכי לא פגוע במתלוננות, אשר בתסקיר עצמו הודהשה בקשרו שלא יפורט האמור בתסקיר במסגרת ההליך בבית המשפט, אמנה מסקירתו ופירוט האמור בו. אסתפק במקרה שהוא מפורט ומקיף, אשר התמונה המצטירית ממנו הינה קשה, כאשר מדובר בפגיעה משמעותית בנפגעות העבירה במישורי חיים רבים הן בהווה והן בעתיד, ובפגיעה בתא המשפחה בכללות (ראה לדוגמא פסקת הסיקום בתסקיר בעמ' 11).

טייעוני המאשימה לעונש

14. המאשימה טענה, כי על בית המשפט לקבוע את העונש ההולם למשיע העבירה שביצע הנאים. במקרה זה מעשיו של הנאים פגעו בזכותו של המתלוננט לכבוד, לשלוות גופן ונפשו ולשליטה על גופו ופרטיו.

15. אשר לנسبות ביצוע העבירה נתען, כי הנאים פגע בנותיו שהיו רוכות בשנים, תוך שהוא מטיל עליהם את מרותו וטור ניצול הנגישות והאמון שהן נתנו בו. עוד צוין, כי הנאים אונס את בתו הגדולה במשך מספר שנים, תוך שהוא מתעלם ממכיה, מכאה ו.mapboxותיה שיחד, וכאשר הוא עושה שימוש בכוח על מנת למנוע את התנגדותה. הנאים אף ביצע עבירות חמורות של מעשים מגונים כלפי בתו הצעריה כאשר אף לגביה הוא הטעלים מבקשותיה ותחינותיה. עוד צוין, כי מן התסקיר עולה שאין כל אופק שיקומי לנאים הצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

16. המאשימה סבורה, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו בין 16-20 שנים. המאשימה הדגישה כי במקרה זה הסכימה לטען לעונש של 17 שנות מאסר בלבד על מנת לחסוך את העדן של המתלוננות ואת הסבל הכרוך בכך עבורי. בנוסף, מבקשת המאשימה כי יוטל על הנאים עונש מאסר על תנאי אror ומרתייע וכן

פיוצי ממשועוט למתלווננות, וזאת בנוסף לפיצוי שהופקד על ידי הנאשם להסדר.

טיעוני ההגנה לעונש

- .17. ב"כ הנאשם טען, כי יש לזכותו לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא ובכך חסר זמן שיפוטו ניכר, כאשר כל הסדר הטיעון היה ביוזמתו של הנאשם אשר ביקש לקחת אחריות בשלב מוקדם של ההליך. בכך, נמנעה העדתה של הבת הגדולה, דבר שהוא גורם נזק ממשועוט למתלווננות ולאשתו של הנאשם.
- .18. אשר לעבירות ציין, כי מדובר בעבירות חמורות אך יש להתחשב בכך שמדובר בעבירות שבוצעו לפני שנים, כאשר הנאשם הפסיק מיזמתו את המעשים כלפי ביתו הגדולה כאשר הגיעה לגיל 11. על כן אין מדובר במקרה שבו הנאשם נתפס "על חם" או שחשיפת האירועים מסימנת את הפגיעה המינית.
- .19. ב"כ הנאשם הוסיף, כי מتسקיר שירות המבחן עולה שהדברים אליו נחשף הנאשם עוד בילדותו והמסגרת הנוקשה בה גדל פגמו בהתפתחות המינית התקינה, גרמו להתפתחות עיוותי חשיבה בתחום המיני ולהתנהגות פוגענית. עוד צוין כי הנאשם דיבר בפתחות בפני שירות המבחן אף אודות המשיכה אשר פיתח כלפי ביתו הגדולה.
- .20. נטען, כי יש לקחת בחשבון את העובדה של מעשיו של הנאשם לא נלוותה אלימות קשה, אכזריות או איומים. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, עובדה מהוות גורם סıcı להימנעות מפגיעה בעtid. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם נותר למעשה בודד, אחרי חשיפת הפרשה, ללא משפחה נוספת בארץ.
- .21. עוד צוין כי הופקדו בקופה בית המשפט סכום של 15,000 ₪ מתוך 30 ₪, כאשר זה כל מה שהיה בידי הנאשם לגייס כדי לפצות את בנותיו.
- .22. הנאשם ציין בדיון: "אני מאד מצטער שככה יצא, ואני מבקש מבית המשפט להקטין את תקופת המאסר, ולהגיע להחלטה כלשהי, אני מבקש מבית המשפט לעבר טיפול כלשהו".

דין

- .23. הנאשם ביצע עבירות מין חמורות, קשות, ומכוערות כלפי שתי בנותיו, כאשר הפגיעה בבת הגדולה הינה חמורה במיוחד והתפרסה על פני מספר שנים (בהתו陌生人 בין הגילאים 7 ל-11 שנים). הוא ביצע בה מעשי אינוס רבים, תוך שהוא מכאייב לבתו וטור התעלמות מהפגיעה בה, מכבייה ומהפצרותיה כייחד מעשי. על פי דבריו לעורכת החקירה, תדיות המעשים הייתה מדי שבוע. כלפי הבת הצעריה ביצע הנאשם שתי עבירות של מעשים מגונים בשתי הזדמנויות שונות, כאשר במקרה הראשון הories את תחתוניה ונגע באבר מינה בידיו או באמצעות אבר מינו ואף גרם לה לכ Abrams, ובמקרה השני הנוסף הories את תחתוניה, חיכר את אבר מינו באבר מינה כשהמתלוונת אומרת לו שהוא מכאייב לה והוא אף החלה להכוונה.
- .24. סעיף 40(גא) קובע "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות מהוות איורע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(גא) לאיורע כלו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע".

- .25. על בית המשפט לבחון ראשית את העבירות על פי המבחן הפסיכו-ঔבדתי מבחינת רצף וסמיכות יחסית של המקום והזמן לביצוע העבירות, והאם ניתן להפרידן, או שמדובר במקרה אחד של פעולות שמהוות

מסכת עברינית אחת. בשלב השני על בית המשפט לבחון מבחינה מהותית האם מדובר באירוע אחד או שיש לפחות למספר אירועים כאשר יש חשיבות למספר הקורבנות, הנזק שהسب הנאשם והאינטרסים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו של העברי [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.10.2014)]. על כן כאשר מדובר במעשים אשר בוצעו כלפי מספר קורבנות יש להתייחס למסכת מעשים כל כל נפגע כאירוע נפרד [ע"פ 1074/14 **משיב נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (8.2.2015), פסקה 33].
במקרה זה מאחר וה הנאשם פגע בכל אחת מבנותיו, نتيיחס לפגיעה בכל אחת כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (למרות שהיא נשימה טעונה למתחם אחד כולל).

קביעת מתחמי העונש ההולם

26. בחינת נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם מעלה, כי מדובר במעשים מיניים חמורים. הנאשם ניצל את קטינותו ואמון של בניו הקטינות בו לצורך ביצוע זמנו ולשם סיפוקו המיני, תוך ניצול לרעה של מעמדו כאביהן. הנאשם אשר מופקד על שמירה על בטיחון וטובtan, הוא שפגע בהן תחת זאת, באופן כה קשה ובודהה. חומרה נוספת שיש ליחס למשיו של הנאשם נוגעת לגילן של הבנות. שכן הפגיעה בבית הגדרה הchallenge בגיל עיר, כשהיא בת 7 בלבד, ונמשכה במשך שנים, עד שהיא כבת 11 והוא נפסקה רק לאחר שהchallenge קיבל מחזור חדשני; והפגיעה בבית הצעירה הייתה כשהיא כבת 8.

27. הנאשם פגע בبيתו הגדולה באופן ממושך במשך חמיש שנים, מעת שהיא בת 7 שנים בלבד. הפגיעה כללו מעשי אינוס חמורים בהזדמנויות רבות לארך שנים, כאשר הנאשם היה בועל אותה בכוח, נשבב מעליה כשהוא עירום בעוד המתוונת הייתה מתנגדת בכל כוחה, בוכחה וUMBACH ממנה שיחדל. הנאשם לא נשמע לתחינותו והמשיך במעשי הנטעבים, مثل הייתה מתлонנת כל שרת לשיפור גחמותיו ותאותיו, וכאשר הנאשם בעצמו מתאר בתסaurus פגיאות מיניות רצופות וסידירות אחת לשבע. אך בכך לא התמצאו מעשי הפגיעה והקשיים של הנאשם, שכן לאחר מספר שנים החל לפגוע מינית בبيתו הצעירה. נוסף לכך של חומרה מצוי נוכח ניצולו של הנאשם את תמיותה של ביתו הצעירה, אשר נוסף לגילה הצעיר, אף סובלות מקרים שונים אשר הופכים אותה לפגיעה עוד יותר.

28. עוד עולה מהتسקריר, כי הנאשם היה מודע למשמעות המינית כלפי ביתו הגדולה עוד בהיותה צעירה מאוד בשנים ולמרות זאת לא פנה לקבלת עזרה ולא שיתף איש בתחשותיו וב███ הנובעת מהן.

29. מתחם העונש ההולם יקבע אף בהתאם למידת הנזק שנגרם ושתמיד להוגרם למתחלות ממעשו של הנאשם, כפי שעולה מהתסקריר נפגעות העבירה. לביקורת נפגעות העבירה ולאחר תוכנו של התסקריר, נמנענו מלפרט את תוכנו. עם זאת נDIGISH, כי מהتسקריר עולה שבנותו של הנאשם נפגעו מאוד כתוצאה ממעשו, וכי ברישונה את תוכנו. כאמור מדויק בקטינים הינו בחלוקת נזק שייתגש בעתיד. שכן ההתמודדות עם הפגיעה המינית, תוצאותיה והשלכותיה, אינה נקודתית, אלא התמודדות רבת שנים, כאשר היבטים השונים של הפגיעה, שביהם וציפים בשלבים שונים בחיו של הקטן. פגיעתן וחומרתן של עבירות מין ידועה בייחודה כאשר הן מבוצעות כלפי קטינות וכאשר העבירות מבוצעות בתחום המשפחה בתוככי הבית, אשר אמרו להיות עברון עוגן ומקומם מבטחים.

בקשר זה יפים דברים שנאמרו בע"פ 14/707 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] פסקה 11 (6.7.2015):

"האינטרס הציבורי מחייב כי ענישת עבריני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה
ממעשייהם הנפשעים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו (ע"פ 6802/14
פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 7 (6.1.2015)). האינטרס הציבורי מתחזק

שעה שביוצע עבירות המין מופנה כלפי קטינים וקטינות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלו על מי שהותם האישית והמיןית טרם התעצבה. עמד על כך בית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) בע"פ 10/6092 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.7.2012).

"אומנם עבירות מין מסבota נזק, פיזי ונפשי, לכל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגין צער יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עלמה הפנימי של הנפגעת" (ההדגשות אינן במקורו - י.ר.ל.)

30. ודוק, אין לזרוף לזכותו של הנאשם את העובדה שביתו הגדולה מנהלת כו"ם אורח חיים תקין, כשהיא מנסה בכל כוחה להמשיך הלאה ולהתמודד עם כל המטלות שמנוחות לפתחה ועם המטרות שהציבה לעצמה, והכל למטרות הפגיעה בה והחימם הלא פשוטים שניכפו עליה, גם לאור מעצרו של הנאשם. בהינתן האמור הרוי ניסינו של הנאשם להציג עליון קר שתפקידו של המתלוננות לא נפגע, כנקודת זכות הפעלת לטובתו, הינו ניסיון חסר שחר, הן בפני העקרוני, והן בשים לב לפגיעה המשמעותית הנוכחית והעתידית במ תלוננות ובתא המשפחת, כעולה מ不可思יר נפגעות העבירה.

31. יש ליתן את הדעת גם לפגיעה הקשה של מעשיו הנאשם במשפחה כולה, הן מבחינת פירוק התא המשפחה והן מבחינת הקשיים הכלכליים שהתעצמו בעקבות היעדרותו מהבית לאחר מעצרו, והפגיעה שנוצרה כתוצאה מכך, הן בפני הכלכלי והן בפני הפונקציונאלי אותו מילא הנאשם. בנוסף לפגיעה עצמה, חלק מאותם עניינים ומטלות שהתווסףו, מוטלים עתה על כתפייה של ביתו הגדולה.

32. הנאשם במעשייו פגע בשלימות גופו של הקטיניות, ביטחון האיש, פרטיזון ואושרן. הנאשם פגע בזכותן של המתלוננות לכבוד ולאוטונומיה על גופו, ובזכותם של קטינים להגנה מפני ניצול לרעה ומפני פגעה בהתפתחותם התקינה, שכן פגעה מסווג זה הינה בעלת השלכות חמורות על התפתחותם של הקטינים בעיד ובזהו, דבר העולה בברור מ不可思יר נפגעות העבירה שהוגש בפנינו. במקרה זה מעשיו של הנאשם אף פגעו בזכותן של הקטיניות לשלהמאות התא המשפחת.

"בית-משפט זה דין לא אחת בפרשיות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבנותיו. הפגיעה שמסבota עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוכיח אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעהיהם. יפים לעניין זה הדברים שכתבה השופטת ע' ארבל בע"פ 07/6990 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.2008):

'על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטן או קטינה, דומה כי אין צורך להזכיר מיללים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיונות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן ממשמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החחש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרת החיבים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש

הנוצר במקרים שעוניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחקן מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שעוניינו נידון ולציבור העבריים בכוח'".

[ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 20 (פורסם בנובו, 27.08.2014); ראו גם ע"פ 16/16 3848/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 6 (פורסם בנובו, 21.2.2017)].

.33 בעבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונש מצערו לפיו: "לא יפחח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשםו, להקל בעונשו" (סעיף 355 לחוק העונשין).

.34 במקרה זה הנאשם הורשע בגין עבירות בגין משפחה - מספר רב של עבירות אינס באישום הראשון כלפי בתו הגדולה, ושתי עבירות של מעשים מגננים באישום השני כלפי בתו הצעירה. העונש המינימאלי בגין עבירת אינס אחד לפי סעיף 351(א) לחוק, הינו 5 שנות מאסר, אשר לפחות חלקו יש לרצות במאסר בפועל.

בתיקון 113 לחוק העונשין לא נקבע היחס שבין העונש המצערו לקביעת המתחם. עם זאת ציין, כי הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם [ע"פ 15/15 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 03.12.2015), פיסקה 31-32].

על כן נקבע כי תחתיתו של המתחם תהיה נמוכה מתחת לרף שנקבע בעונש מצערו רק מטעמים מיוחדים שיירשםו, כאשר מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם למאסר בפועל [ע"פ 14/14 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 1.2.2015); ע"פ 16/16 1079/16 מדינת ישראל נ' ניב נחמן (פורסם בנובו, 01.08.2016), פיסקה 18].

.35 קביעת עונשי מינימום לעבירות אלו מעידה על החומרה שמייחס המחוקק לעבירות אלו:

"**בית משפט זה התיחס ברמה הכללית לבחירת המחוקק לקבוע עונשי מינימום בעבירות אלו:**

"בנסיבות האחרונות נזקק המחוקק בישראל לשינויים חקיקתיים בעבירות המין יותר מאשר בכל העבירות הפליליות האחרות. מגמתם העיקרית של שינויים אלה מבטאת את הנטייה להחמרה实质性ית במידה העונש המרבי שנקבע לעבירות הללו. יתרה מזאת, המחוקק קבע עונשי מינימום בגין עבירות בגין, עונשים המבטאים את הגישה כי יש להתייחס לעבירות בגין כל קטgorיה מיוחדת של עבירות חמורות... ההנחה היא שהנזק החמור הנגרם לקורבנות בעבירות בגין עשוי להוות שיקול בטרם קובע בית- המשפט את העונש הרואוי. בכך ניתן המחוקק ביטוי למגמה ההלכתית ומתקפתה בשיטتنا, שלפיה ההליך הפלילי מביא בחשבון לא רק את הפגיעה בגין - זו העומדת ברקע הנהגותו ומתעצמת בניהול ההלכים נגדו, אלא גם את הפגיעה בקורבן (ע"פ 01/4890 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 594, פסקאות 9-8 לפסק דין של השופט BINISH (2001))." [ע"פ 13/13 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (02.03.2015)]

.36 לצורך קביעת מתחם העונשה נסקור את מדיניות העונשה כפי שנקבעה במקרים דומים ביחס לכל אישום. עם זאת יש לשים אל לב להערכת בית המשפט העליון בהקשר זה כי "**אין זהות בין מתחם העונש אישום**".

הહולם ובין מדיניות העונישה הנהוגת. מתחם העונש ההולם מגלה הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות העונישה היא רק אחד מאותם השיקולים" [ע"פ 6544/16 ניסנצוויג נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] (21.2.2017)].

מדיניות עונישה ומתחם העונש ההולם ביחס לאיישום הראשון

.37. איישום זה מתיחס למספר רב של עבירות מין במשפחה (אינוס) אשר ביצע הנאשם לפני ביתו הגדולה במשך מספר שנים בין הגילאים 7 ל-11 שנים בעל הנאשם במספר רב של הזדמנויות את ביתו בכך שהחדר את איבר מינו לאיבר מינה.

להלן נסקור את פסיקת בתי המשפט במקרים דומים:

א. בע"פ 2642/2013 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (25.07.2013) - אישר בית המשפט העליון עונש של 12 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של 75,000 ₪ שהוטל על אב חורג אשר ביצע מספר רב של עבירות אינוס ומעשי סדום בביתו החורגת במשך 6 שנים. באותו עניין התחשב בית המשפט בנסיבות האישיות של המערער אשר כללו מצב בריאותי רעוע, כאשר בענייננו אין נסיבות אישיות מיוחדות או יצאות דופן.

ב. בע"פ 40/2016 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם ב公报] (12.04.2016) - מדובר באב אשר הורשע בביצוע מעשי אינוס ומעשיים מגנינים ואיומיים (כאשר ההודה באה לאחר שהחלה שמיית הריאות בתיק). שם המתлонנת הרתה לאביה ונאלצה לבצע הפלה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש והעמיד אותו על 19 שנות מאסר בפועל (תחת 17 שנות מאסר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי) ופיצוי בסך של ₪150,000 (עוד יזכיר כי הנאשם הורשע באישום נוסף כלפי אשתו בגין תקיפה בנסיבות חמימות ואיומיים).

ג. בע"פ 8805/2017 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (02.04.2017) - הוטל על המערער עונש של 22 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של 258,000 ₪ לאחר ניהול הוכחות, לאחר שביצע במשך 4 שנים בביתו מעשי אינוס, מעשי סדום תוך החדרת איבר מינו לפיה, החדרת איבר מינו לפי הטענה, מעשיים מגנינים, תקיפה ואיומיים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ד. בע"פ 322/2016 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (09.10.2016) - המערער הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון באربع עבירות של בעילה אסורה של ביתו הקטינה בת 16, מעשה סדום ומעשה מגונה. המערערណון ל-13 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של ₪100,000 למאתלוננת, ובית המשפט העליון דחה את הערעור.

ה. בע"פ 6028/2014 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (20.3.2014) - המערער ביצע עבירות מין חמורות כלפי שתי בנותיו - עבירות אינוס רבות ומעשה סדום בבית הגדולה מעת היותם בת 5 ועד גיל 12 ובבת הצעירה מהתוותה בת 3 ועד גיל 12. בית המשפט המחוזי השית עליון עונש מאסר של 18 שנים בפועל ופיצוי של 120,000 ₪ לכל אחת מבנותיו. העונש אושר בבית המשפט העליון.

לאור כל המקובל, ולאחר ש שקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה שבפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והנקז הכה משמעותית שנגרם לנפגעת העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם בגין אישום זה הינו בין 14-20 שנות מאסר בפועל.

מדיניות עונישה ומתחם העונש ההולם ביחס לאיישום השני

עמוד 8

.38. אישום זה מתייחס לשתי עבירות מין במשפחה של מעשים מגוניים, בכך שבמקרה אחד הנאשם הוריד את תחתוניה, וגע באיבר מינה של ביתו הצעירה בידייו או באמצעות איבר מינו תוך שהוא גורם לה לכאבים באיבר מינה, ובמקרה נוסף חיכך את איבר מינו באיבר מינה תוך שהוא גורם לה לכאבים.

להלן נסקור את פסיקת בתי המשפט במקרים דומים:

א. בע"פ 2470/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (25.10.2015) - אישר בית המשפט העליון עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לדוד אשר ביצע בשלוש הזרמיות מעשים מגוניים באחינותו בת ה-7 לאחר ניהול הוכחות.

ב. בע"פ 5421/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.08.2013) - אישר בית המשפט העליון עונש של 4 שנים מאסר בפועל ופיקזיו למתלוונת בסך של 100,000 ₪ שהוטל על סב שביצע מעשים מגוניים בגיןו לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון ואשר נלקחו בחשבון גילו המתוקדם ומצבו הבריאותי הרועה.

ג. בע"פ 8045/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (04.11.2014) - הורשע המערער על בסיס הודהתו בעבירות של ניסיון עבירות אינטס, מעשה מגונה ובהחזקת פרטום תועבה. המערער הינו אביה של המתלוונת ובעת שהמתלוונת הייתה כבת 9-10 ושהתה בביתו נוכח הסדר משמרות, המערער נשכב לידי הפשיל את תחתוניה, ניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, גע באיבר מינה, הניח את ידה על איבר מינו. בנוסף, נמצא במחשבו האישית שלושה סרטוי תועבה בהם מעורבים ילדים. בית המשפט המוחזק גזר עונש של 4.5 שנים מאסר בפועל.

לאור כל המקובל, ולאחר שבדקתי את מכלול נסיבותו של המקרה שבפניו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולនזק המשמעותי שנגרם לנפגעת העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם הינו בין 5-2 שנים מאסר בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם:

.39. הנאשם בן 50, נשוי ואב לשתי בנות - הן המתלוונות בתיק זה. הנאשם פרנס את משפחתו ועובד במפעל במשך שנים לא מועטות.

.40. בגזרת עונשו של הנאשם בתיק העבירה ששיתף פעולה עם רשות החוק, הודה במעשים המיוחסים לו ובכך נמנעה העדת המתלוונות ואימן. הודה הנאשם אף מנעה את הסבל אשר היה נגרם למשפחה מניהול הלהיל וחסכה זמן שיפוטי יקר. הנאשם אף הפקיד פיצוי מסוים במסגרת הסדר הטיעון, אף כי רק חלק מהפיצוי שהוסכם בתנאי להסדר, הופקד בפועל.

.41. עוד יש להתחשב בכך שהנאים נעדר עבר פלילי. עם זאת יש לזכור כי מדובר בנאים אשר ביצעו מעשים מיניים חמורים כלפי בנותיהם במשך שנים רבות, ובמקביל לתקופתו הנורמטיבי לכארה, כלפי חוץ.

.42. אשר לעונש הרי בהתאם לסעיף 40(ג)(ב) לחוק העונשין, יש לקבוע במקרה זה עונש כולל לכל המעשים אשר יהלום את חומרת המעשים בכללותם ואת נסיבות ביצוע העבירות.

סיכום:

אשר על כן, לאחר שבדקנו את טיעוני הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 16 שנים מיום מעצרו - 7.7.15.

ב. מאסר מותנה של 18 חודשים וזאת לשוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע, או כל עבירה מין שהוא פשע.

ג. פיצוי למטלוננת באישום הראשון (הבת הגדולה) - הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק בסך של 258,000 ₪, זאת לאור ריבוי המעשים, משכם, ותמונה הנזק. הפיצוי למטלוננת זו יופקד בחשבונה על פי פרטיהם שתמסור ב"כ המאשימה לבית המשפט בתוך 7 ימים מהיום, כאשר הסך של 15,000 ₪ אשר הופקד כבר על ידי הנאשם, וועבר לזכותה של מטלוננת זו ויקוז מסכום הפיצוי שנפסק לה.

ד. פיצוי למטלוננת באישום השני (הבת הצעירה) בסך של 50,000 ₪.

נitan ha'im , ו' תשרי תשע"ח, 26 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

**נתן זלוטובר, שופט אב"ד יעל רז לוי, שופטת שלמה פרידלנדר, שופט
סגן נשיאה**